

[Poul Møller.]

faldt i god jord her i det høje ting. Må jeg tage det forslag, vi fremsatte den 18. oktober 1960 før valget, og som det ærede medlem hr. K. B. Andersen arbejdede så meget imod under valgkampagnen. Vi foreslog her, venstre og det konservative folkeparti, fradrag for frudbetalt pålignet skat. Dette blad faldt i god jord og blev gennemført efter valget. Vi foreslog udvidet opsparingsfradrag. Det er delvis gennemført, omend forkludret, fordi socialdemokratiet ville have en anden ordning end vi. Man må selv i dag erkende, at den ordning, man ville have, var forkludret, og har måttet nedsætte et udvalg til at finde en klarere ordning. Der var et blad, som ikke faldt i god jord, men i sur jord her i tinget, det gjaldt boligopsparing, studieopsparing og opsparing til etableringsformål. Disse tre forslag er endnu ikke gennemført, men i den sidste tids tale fra både det ene og det andet regeringsparti er der lagt sympati for dagen, i hvert fald for boligopsparing, og jeg tror også for studieopsparing. Vi foreslog indeksopparingskontrakterne ændret, så man kunne tegne dem op til det 57. år i stedet for til 52. Det er gennemført. Vi foreslog større børnetilskud i beskatningen i vort forslag af 18. oktober 1960. Det er gennemført. (K. B. Andersen: Ja men lavere børnetilskud i planen!). Vort forslag af 18. oktober var det forslag, vi gik til valg på. Det kan ikke nytte, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen sender forelskede blikke til statsministeren, det hjælper ham ikke. Jeg taler om vort forslag her af 18. oktober, det, der er fremsat i folketinget til behandling her. Så kan han sidde med den blå karakterbog, han sidder med dér. Der kommer ikke nogen god karakter ind deri af den grund.

Vi foreslog den proportionale skat sat op fra 12.000 kr. til 18.000 kr. Vi har nået 22.000. Det blad faldt altså i god jord, da vi pressede på. Vi foreslog et fradrag for medhjælpende hustruer. Vi har ikke fået det gennemført endnu, men vi har set, at også dette fradrag nu indgår i regeringens planer. Det er vi taknemlige for. Vi foreslog ophævelse af den daværende ungdomsbeskatning i samme skatteforslag. Det blev gennemført, det faldt i god jord. Vi foreslog en mildnelse af formueskatten. Vi nåede

kun lidt i denne henseende, men vi arbejder videre for det.

Vi foreslog også ophævelse af grund- og bygningsskatterne til staten. Har det ikke været, ligesom om der under denne debat har været almindelig tilslutning til, at kommunerne skulle have grund- og bygningsskatterne for sig selv, og staten ikke længere skulle have disse skatter? Det var rede længe, før dette blad faldt i god jord, men det faldt altså i god jord til sidst.

Jeg tror nok, man kan sige, at et parti, der fremsætter sådanne synspunkter, sådanne forslag, og som har fået så meget af det igennem, har vist, at dets gerning ikke har været forgæves, og at det ikke har været så dårligt det hele.

Vi foreslog også nogle besparelser; det er også rigtigt. Vi foreslog f. eks. at fjerne de gamle lavt forrentede lån, rentetilskuddene til boligbyggeriet. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen arbejdede imod det og talte imod det med den samme sociale forargelse, hvormed han nu taler imod os. Men da han kom ind efter valget og skulle skaffe nogle penge til statsstyret, så optog han det og foreslog, at der skulle gennemføres en forhøjelse eller fjernelse af rentetilskuddet til boligbyggeriet. Derfor giver vi ikke så forfærdelig meget for hele det ærede medlem hr. K. B. Andersens sociale forargelse og heller ikke hans partis.

Når man siger til mig i dag, at det kun er de allerdårligst stillede, der skal hjælpes her i landet efter konservativ politik, så kan han jo ikke få det ud af min tale, for det, jeg sagde, var, at det er de svageste, der skal hjælpes bedre, end de bliver, og det er noget andet, end at kun de allerdårligst stillede skal hjælpes. Jeg ved godt, at det ærede medlem — efterhånden — har fået noget ud af den TV-diskussion, vi havde sammen den 7. februar. Han har fået meget ud af den, og det er jo godt, det er ligesom fjeren, der blev til 5-høns. Men den aften, vi stod sammen herovre i landstingssalen og han replicerede til mig, da sagde han, at det var jo småting, der blev nævnt, og senere sagde han: nu er Poul Møller jo begyndt, ganske vist med de små ting, men så kan det jo være, at vi engang får lidt mere at vide. Siden piskede man disse småting op, således at vi nu kan se f. eks. socialdemokratiet på Frederiksberg sende